U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném 4. září 2009 o odvolání obžalované **Lucie J., nar. XXX**, proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 4.6.2009 č.j. 9 T 55/2009 - 57 ***t a k t o :***

Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalované Lucie J. **z a m í t á** .

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozsudkem byla obžalovaná Lucie J. uznána vinnou ze spáchání trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e) trestního zákona a odsouzena podle § 247 odst. 1 trestního zákona za použití § 35 odst. 2 trestního zákona k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců. Podle § 39a odst. 2 písm. b) trestního zákona byla pro účely výkonu trestu zařazena do věznice s dozorem. Podle §§ 49 odst. 1, 50 odst. 1 trestního zákona byl obžalované uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 3 roků. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Ostravě, sp.zn. 9T 267/2008, který byl vyhlášen a nabyl právní moci dne 10.3.2009, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Předmětný rozsudek napadla včas podaným odvoláním obžalovaná a zaměřila jej do výroku o trestu. Z odvolání je zejména zřejmé, že považuje uložený trest za nepřiměřený. Ke spáchání trestné činnosti se doznala, trestné činnosti litovala a při objasňování své trestné činnosti napomáhala orgánům činným v trestním řízení. Při existenci shora uvedených polehčujících okolností pak podle ní postačí uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody při samé spodní hranici zákonné trestní sazby.

Současně považuje za pochybení, pokud soud prvého stupně hodnotil v její neprospěch přitěžující okolnost v zákoně neuvedenou, že se trestné činnosti dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení z rozsudku Okresního soudu Ostravě, sp.zn. 9T 102/2008, neboť toto odsouzení je součástí právní kvalifikace. Navrhla, aby napadený rozsudek byl podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu zrušen ve výroku o trestu a byl jí uložen trest mírnější.

Z podnětu podaného odvolání krajský soud přezkoumal z hledisek uvedených v § 254 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Po vyhodnocení věci dospěl krajský soud k závěru, že podané odvolání není důvodné.

Krajský soud se přesto, že odvolání bylo podáno toliko do výroku o trestu, zabýval i výrokem o vině, ale pouze v tom směru, zda použitá právní kvalifikace odpovídá zjištěnému skutku. V tomto směru nelze okresnímu soudu ničeho vytknout. Krajský soud se dále výrokem o vině nezabýval, neboť vytýkané vady neměly svůj původ v tomto výroku a nebyly shledány zákonné podmínky pro aplikaci ustanovení § 254 trestního řádu.

Okresní soud nepochybil ani ve výroku o trestu. Správně dospěl k závěru, že obžalované je nutno ukládat ve smyslu ustanovení § 35 odst. 2 trestního zákona souhrnný trest, neboť obžalovaná se vytýkaného jednání dopustila dříve, než byl v jiné její trestní věci, a to Okresního soudu v Ostravě, sp.zn. 9T 267/2008, vyhlášen dne 10.3.2009 odsuzující rozsudek. V tomto rozsudku byl pak správně výrok o trestu zrušen. Správnou a zákonnou byla shledána i výměra předmětného trestu odnětí svobody, neboť trest byl vyměřen ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby uvedené v ustanovení § 247 odst. 1 trestního zákona, a to zejména z následujících důvodů. Je pravdou, že odsouzení uvedená v jejím opise rejstříku trestů jsou ve většině případů zahlazena ze zákona, a nelze k nim proto přihlížet jako k okolnosti přitěžující. Tato odsouzení je však nutno vyhodnotit v rámci posouzení osoby obžalované, kdy je nutno uzavřít, že obžalovaná je osobou soustavně se dopouštějící protiprávního jednání úmyslného charakteru, a to i majetkového, pro které je odsuzována nyní. Obžalované výrazně přitěžuje skutečnost, že se vytýkaného jednání dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení Okresním soudem v Ostravě, sp.zn. 9T 102/2008, kterým byla odsouzena rovněž pro spáchání majetkové trestné činnosti. Vzhledem k tomu, že toto odsouzení je součástí právní kvalifikace, nelze k tomuto odsouzení přihlížet jako k okolnosti přitěžující, nicméně skutečnost, že ve zkušební době podmíněného odsouzení nevedla řádný život, je nutno vyhodnotit jako přitěžující okolnost, která není v trestním zákoně výslovně uvedena.

V souvislosti s tímto zmíněným odsouzením je nutno zdůraznit, že obžalované byla ze strany Krajského soudu v Ostravě dána šance se napravit a vést řádný život bez toho, aby na ni bylo působeno trestem spojeným s přímým omezením její osobní svobody. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, sp.zn. 3To 564/2008, byl totiž zrušen výrok o trestu v rozsudku Okresního soudu v Ostravě, sp.zn. 9T 102/2008, kterým jí byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody za spáchání trestné činnosti majetkového charakteru. Tento trest byl změněn na trest odnětí svobody s podmíněným odkladem a obžalované byla dána možnost, aby se napravila. Obžalovaná této možnosti nevyužila a naopak se v této zkušební době podmíněného odsouzení opětovně a opakovaně dopustila úmyslné trestné činnosti. Ve vztahu k výměře uloženého trestu nelze přehlédnout ani výši škody, kterou obžalovaná svým jednáním způsobila. Obžalované rovněž přitěžuje skutečnost, že se vytýkaného jednání dopustila poté, co proti ní bylo již vedeno trestní stíhání ve věci Okresního soudu v Ostravě, sp.zn. 9T 267/2008. V daných souvislostech nelze ani přeceňovat doznání obžalované, neboť tato byla při páchání trestné činnosti přistižena. S ohledem na všechny tyto skutečnosti je nutno výměru trestu považovat za správnou, zákonnou a přiměřenou, neboť druh trestu i jeho výměra odpovídá všem zákonným kritériím rozhodným pro stanovení druhu a výměry trestu uvedeným zejména v ustanoveních §§ 23 odst. 1, 31 odst. 1 trestního zákona.

Obžalovaná byla zcela v souladu se zákonem, a to s ustanovením § 39a odst. 2 písm. b) trestního zákona, zařazena pro výkon daného trestu do věznice s dozorem, neboť je odsuzována po spáchání úmyslné trestné činnosti k trestu, jehož výměra nepřevyšuje 2 roky, a dosud ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslnou trestnou činnost nebyla.

Vzhledem k tomu, že byl obžalované ukládán souhrnný trest, byl správně zopakován i trest zákazu činnosti, který byl dřívějším rozsudkem obžalované uložen.

Za situace, kdy všechny napadené výroky v předmětném rozsudku, které byly z podnětu podaného odvolání přezkoumávány, byly shledány správnými a odůvodněnými, bylo odvolání obžalované podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí **není další řádný opravný prostředek přípustný**.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 4.9.2009

JUDr. Eva Dvořáková
předsedkyně senátu

Vypracovala : JUDr. Petra Hajdíková